

Забелязалъ съмъ, че люде, които лошо се носятъ съ добитъка, лошо го и гледатъ. Тѣ искатъ отъ добитъка да имъ върши услуги, безъ да полагатъ грижи за него. Само искатъ и го биятъ. И разбира се, че такъвъ добитъкъ е слабъ, изтощенъ.

Често виждаме волове да се връщатъ отъ работа наранени и облѣни съ кърви. Сжщински мжченици. Бити до разкървяване. И защо? — Защото не е имало, кой да ги води, кжде да вървятъ, или защото сж навели глави да отщипатъ нѣкой стрѣкъ трева, или защото сутринята тѣхниятъ стопанинъ е станалъ неразположенъ.

Ако волътъ можеше да говори и би ни запиталъ: „Защо съмъ се родилъ на свѣта, когато за нѣкаква си лоша храна трѣбва тройно да работя и на туй отгоре да ме биятъ?“ какво ли бихме му отговорили?

Никога не трѣбва да забравяме, че животнитѣ не сж се подчинили намъ доброволно. Тѣ сж зависими отъ насъ, затова ние трѣбва да бждемъ справедливи къмъ тѣхъ. И трѣбва да си задаваме въпроса: „Когато ги изнемогваме, не сраимъ ли човѣшкото си име? Доблестно ли е отъ наша страна да ги мжчимъ, когато не могатъ да ни услужатъ? Не можемъ ли да постигнемъ, каквото желаемъ, съ добро?“

Любовъ къмъ животнитѣ най-добре се насажда въ детскитѣ сърдца. Децата общуватъ най-много съ животнитѣ. Нека станатъ тѣхни покровители, а не мжчителни. И затова не бива да гледатъ лоши примѣри отъ насъ възрастнитѣ.

с. п.

Консерви

Три четвърти отъ нашето население се храни съ продукти, добити направо отъ неговия трудъ. Тия продукти то само бере отъ своитѣ ниви, лозя, овощни и зеленчукови градини. Хлѣбътъ, фасулътъ, картофитѣ, лукътъ и пр. сж неговата всѣкидневна храна. Сегизъ-тогизъ на селската трапеза се слага сирене, млѣко, яйца, риба или маслини, а съвсемъ рѣдко печено пиле, агнешко, говеждо или свинско месо.

То се знае, че на голѣмитѣ празници, или когато има семейна радостъ, се допуща малко разкошъ: печено агне, прасе, баница и др. Но това става твърде рѣдко, колкото да не се забравятъ християнскитѣ обичаи и доброто старо време, когато всичко вървѣше, както трѣбва.